

قرارگاه

ویژه نامه تحلیلی خبری

۱۶ آذر ۱۴۰۰

ویژه نامه

۱۶ آذر

صاحب امتیاز نشریه:
بسیج دانشجویی دانشگاه لرستان

مدیر مسئول:
محمد مهدی گودرزی

سر دبیر:
سجاد باقری

صفحه آرا:
علیرضا عزیزی

دانشگاه آزاد لرستان
مجله تحلیلی خبری
شماره ۱۶ آذر
مهرماه ۱۴۰۰

سال هفتم، شماره ۲۰

فهرست

- ۱ تحلیلی بر وقایع ۱۶ آذر
- ۲ مصاحبه با دکتر محمد امینی رعیا
- ۵ نظر امام خمینی و مقام معظم رهبری
راجع به دانشجو و نقش آن
- ۶ رسالت دانشجو در عصر انقلاب
اسلامی
- ۱۰ دلنوشته
- ۱۱ دانشجو چطور مطالبه‌گر می‌شود؟

در یکی از روزهای سرد پاییزی، در کنار درختان خشک و بی برگ بلند، صدای گرمی قلب دغدغه‌مندان و دوست داران این سرزمین را به تپش درآورد. جریان دانشجویی همچو خون داغ در کالبد یخ زده جامعه دویدن گرفت.

۱۶ ام آذر، به واسطه شهادت ۳ تن از دانشجویان دغدغه‌مند و پویا در جامعه ای پویا، به عنوان روز دانشجوی نامیده شده است؛ روزی که می‌توان آن را رسمیت بخشیدن عملی به تحرک جامعه دانشجویی نیز نام گذاری کرد.

در این روز بود که دانشجویان شجاع و پر جنب و جوش دانشگاه تهران علیه حضور معاون رئیس جمهور آمریکا دست به اعتراض خودجوش زدند.

اعتراضی بدون هماهنگی قبلی و صرفاً در جهت تحقق آرمان‌ها و ایده آل‌های ذهنی‌شان. و همین موضوع باعث شد که رژیم شاهنشاهی که ایده آل‌های ذهنی مردم و خواسته‌هایشان را بر خلاف بقای خود می‌دید به شدت و با خشونت هرچه بیشتر، دست به سرکوب دانشجویان بزند و نتیجه شهادت سه جوان رعنا و خوش فکر شد. این رویداد برای ما دانشجویان باید الگو و سرمشق بزرگی باشد اما متأسفانه رخوتی که در جامعه پدیدار شده به قشر دانشجو هم تسری پیدا کرده و امروز قسمت اعظم دانشجویان به جای آنکه به فکر اعتلا و پیشرفت جامعه باشند، به جای آنکه فرمان حرکت جامعه سرمازده ایرانی را به سمت جاده رشد بچرخانند عملاً در فکر ارضای شخصی نیازهای دانی خود هستند؛ متأسفانه این موضوع در بلند مدت آسیب‌های زیادی به جامعه میزند و مسیر پیشرفت را

منحرف خواهد کرد.

این موضوع شاید در ظاهر کم اهمیت باشد و زیاد به چشم نیاید اما وقتی با جوانانی مواجه می‌شوی که دلسوز این کشور و این نظام هستند اما به خاطر سازمانی شدن و به محاق رفتن تپش‌های مطالبه‌گرانه جریان دانشجویی، لب‌دوخته‌اند، بیشتر قلبت فشرده می‌شود.

دانشجویانی که باید به تاسی از شیر مردان و شیر زنان آن دوران در خط مقدم مطالعه و مطالبه باشند امروز مجبور به حضورهای اجباری در مراسمات غیر سازنده و باری به هر جهت شده‌اند. آن هم اگر مسئول مربوطه بار عام دهد و اجازه شرفیابی به دانشجو را صادر فرماید...

یاد باد آن روزگاری که معاون رئیس جمهور قدرتمندترین کشور دنیا آمد و با ترس از دانشجویان پویا یک چایی خورد و فلنگ را بست و در رفت.

بسیج دانشجویی دانشگاه لرستان مصاحبه‌ای اختصاصی با جناب دکتر محمد امینی رعیا مدیر اندیشکده اقتصاد مقاومتی کرد که سوالات بسیج دانشجویی و پاسخ‌های ایشان به شرح زیر است:

در ابتدا لطفاً خودتون را معرفی بفرمایید.
۱- به نظر شما فواید یادآوری و پرداختن به ۱۶ آذر به عنوان روز دانشجو و تقابل با استکبار جهانی چیست؟

۲- تا کنون جنبش دانشجویی ایران پستی‌ها و بلندی‌های بسیاری را پشت سر گذاشته اما ۶۸ سال پس از شانزدهم آذر، جنبش دانشجویی در کجای معادلات ایستاده است؟

۳- دلیل رخوت و سکوت چند سال اخیر جنبش دانشجویی، ویژه در دولت یازدهم و دوازدهم را در چه چیزی می‌بینید؟

۴- جنبش‌ها و تشکل‌های انقلابی در این برهه از انقلاب چگونه به حیات خود می‌توانند ادامه دهند؟

۵- با روی کار آمدن دولت انقلابی، نقش دانشجویان در موفقیت این دولت و غلبه بر سختی‌ها و مشکلات چیست؟

۶- با عنایت به سخنان رهبر معظم انقلاب اسلامی که فرمودند دانشجو باید به مسائل سیاسی وارد شود، نظر بدهد، موضع بگیرد و بی تفاوت عمل نکند؛ به نظرتون موضع دانشجویان در قبال دور جدید مذاکرات وین حول محور برجام باید به چه صورت باشد؟

۷- از نظر شما با چه رویکردی می‌توانیم یک سیاست گذاری صحیح برای پرورش دانشجویان نخبه و انقلابی

داشته باشیم و با مدیریت صحیح به کشور کمک کنیم؟

سخن پایانی و توصیه‌تان به دانشجویان را بفرمایید.

بعد از ارائه سوالات، ایشان اینطور پاسخ دادند:

اینجانب محمد امینی رعیا با دکترای مدیریت از دانشگاه علم و صنعت تهران و مدیر اندیشکده اقتصاد مقاومتی در خدمتتون هستم.

روز دانشجو این را به ما یادآوری می‌کند که نظام استکبار جهانی همواره در صدد این است که از فرصت‌های مختلف استفاده بکند تا به ملت ایران ضربه بزند، لذا دانشجو به عنوان قشر بیدار جامعه همیشه باید در صحنه باشد حواسش باشد و موضع‌گیری بکند. هر زمانی در واقع یک اقتضا خاص خودش را دارد و شاید الان هم متناسب به شرایط امروز بالاخره لازم باشد که ورود جنبش دانشجویی، جریان دانشجویی به مسائل شکل و روی جدیدی داشته باشد و این ظرفیت حتماً باید استفاده بشود تا کشور رو به جلو حرکت کند. دانشجو بالاخره دیده‌بان جامعه است و باید حواسش باشد که دارد چه می‌گذرد و در زمان لازم با توجه

به اینکه یک قشر کاملاً مستقل است، اقدام بکند.

به نظرم در سال‌های اخیر جنبش دانشجویی خیلی حرکات خوبی داشته است نسبت به مسائل روز به ویژه مثلاً مسائل مربوط به اقتصاد که مسئله روز کشور است بخصوص در ده سال اخیر که مسئله اصلی کشور بوده است اما این ورود باید خیلی جدی‌تر، صریح‌تر و رو به جلوتر بشود و مشخصاً در مسائل جدی و کلیدی تمرکز بشود، پیگیری بشود تا به نتیجه برسد.

ما دیدیم که در یک تشکل دانشجویی در یک دانشگاهی با یک نامه‌نگاری، با طرح یک مسئله‌ای، با یک مطالبه‌ای توانسته یک مسئله‌ای را بیاورد بالا و بر روی آن اظهار نظر کرده است و بر روی تصمیمات مسئولین تأثیر گذاشته است و لذا این امکان‌پذیر است. اینکه حالا در چند سال اخیر متوقف شده یا کم شده فعالیت‌ها، فارغ از آن بحث کرونا که به تعطیلی دانشگاه‌ها منجر شده است، در کل به نظرم آن حس و حال و دغدغه‌هایی که برای اثرگذاری در مسائل کلان کشور است چون تا پیش از آن مسائل سیاسی بزرگ بوده است و در کشور دیده می‌شده است اما بعد از آن کشور به سمت مسائل اقتصادی رفته است، جنبش دانشجویی آن جاهایی که رخوت پیدا کرده است آن جاهایی است که نتوانسته خودش را با مسائل روز همسان بکند؛ مثلاً بحث‌های اقتصادی مسئله روز ما است هنوز شاید ماندند در مسئله‌های سیاسی و به همین خاطر اثرگذاری اتفاق نمی‌افتد یا جامعه خیلی برایش مهم نیست و به همین علت باعث شده است که بی‌انگیزگی

اتفاق بیفتد. در صورتی که الان جامعه نسبت به مسائل اقتصادی حساس است و اگر جنبش دانشجویی بیاید روی اینها دست بگذارد هم اثر گذار می‌تواند باشد هم خودش انگیزه بگیرد برای اینکه فعالیت‌های بیشتری انجام بدهند البته سخت است نسبت به گذشته و سخت‌تر نیز شده است و شاید همین یک دلیلی باشد برای اینکه این رخوت اتفاق افتاده است.

مسائل بالاخره سخت‌تر و پیچیده‌تر شده است باید وقت بیشتری گذاشته بشود و دقت بیشتری داشته باشیم اما دیده‌ایم که امکان‌پذیر است.

من به نظرم برای اینکه تشکل‌ها زنده باشند و فعالیت کنند و اثرگذار باشند، حتماً لازم است که نسبتشان را با مسائل روز مشخص کنند و به مسائل پردازند و کاملاً مسئله محور، نقطه زنی بکنند یک مسئله یا موضوع خاصی را دست بگیرند که مبتنی بر مسائل روز کشور و مردم است و آن را آنقدر پیگیری بکنند تا بتوانند روی آن اثرگذار باشند و موثر باشند. به نظرم به این شکل است که تشکل می‌تواند زنده باشد و واکنش‌ها به تشکل نیز بیشتر می‌شود و افرادی که ما را دنبال می‌کنند نیز افزایش پیدا می‌کند و ما در فرآیندی قرار می‌گیریم که مادر آن اثرگذاری مان روز به روز افزایش پیدا میکند و افزایش اثرگذاری‌ها باعث زنده ماندن تشکل می‌شود.

به نظرم در دولت جدید هم جنبش دانشجویی باید آن ماهیت مستقل خودش را حفظ بکند؛ و در جایگاه دیده‌بان مطالبه‌گر باشد و هیچ تعارفی هم نداشته باشد و مسائل و مشکلات را و در واقع گلوگاه‌های کلیدی را از مسئولین مطالبه کند، بیانیه بزند، نامه بدهد، پیگیری بکند و مسئولین را دعوت بکند و هیچ مسامحه‌ای به خاطر اینکه دولت، دولت انقلابی

است نکند و به این دلیل ما نباید ساکت بشویم و چیزی نگوییم و این خود باعث رخوت می‌شود. در این زمان‌ها نیز تفاوتی وجود ندارد چون بالاخره افراد و دیدگاه‌هایی وجود دارد که ممکن است غلط باشد و مسئولین می‌باشند که کار نکنند یا مسیر را غلط بروند که اینها باید صریحاً تذکر داده بشود و پیگیری بشود تا اصلاح شود.

در خصوص مذاکرات هم یک موضعی که سابقاً جریان انقلابی داشت که مجدداً پیگیری بشود اینکه ما اولاً مذاکرات برایمان اصل نیست، یک اقدامی است در کنار خیلی اقدامات دیگر باید دنبال و پیگیری بشود. اینکه مذاکرات برای کشور اصل باشد خودش باعث ایجاد هزینه برای کشور است و همه منتظر می‌مانند تا ببینند نتیجه آن چه می‌شود و اقتصاد و وضع مملکت معطل می‌شود. ثانیاً پایه و ریشه اینکه ما در مذاکرات بتوانیم موثر باشیم یک قدرتی است که باید یک قدرت درونی باشد و الان بحث اقتصاد مهم‌ترین موضوعی است که پاشنه آشیل ما هم شده است و این باید بیاید محور قرار بگیرد اقتصاد را بتوانیم مقاوم کنیم و این اولویت است و حول آن و متناسب با آن، حالا در مذاکرات هم شرکت می‌کنیم؛ این می‌شود نقطه قوت ما برای حضور در مذاکرات و نتیجه گرفتن. و اگر قرار است امتیازی بدهیم، چیزی بگیریم باید اینها کاملاً قابل راستی‌آزمایی باشد و متناسب باشد بر انتظارات و خواسته‌هایی که داریم. تحریم‌هایی که وجود دارد به معنای واقعی و عملی لغو بشود که نتیجه لغو آنها را در اقتصادمان ببینیم. مذاکراتی که باید تاثیرشان را در معیشت مردم ببینیم و این آن چیزی است که ما باید از مذاکرات بخواهیم.

ما مذاکره برای مذاکره نمی‌کنیم، ما مذاکره برای اینکه صرفاً یک توافق هم کرده باشیم انجام نمی‌دهیم، ما به دنبال یک توافق خوب هستیم که منافع ملت در آن باشد و این را می‌دانیم برای اینکه با قدرت در مذاکرات حاضر بشویم، باید یک اقتصاد قوی و مقاوم داشته باشیم. اینکه دانشجویان بیاوند در این فرآیند دانشگاه، تربیت بشوند و به کشور کمک بکنند؛ هر چه در زمان دانشجویی، سازوکارهایی ایجاد شود از طرف همین تشکل‌های دانشجویی و در مسائل کشور نقش آفرینی بیشتری داشته باشند، این خود باعث می‌شود در مسیری که باید در آینده بتوانند به کشور کمک بکنند، تربیت بشوند. دانشجو باید خودش را در میدان عمل همانطور که ما در جنگ، جوان‌های ما که شاید حتی یک روز هم با تفنگی تیراندازی نکرده بودند، رفتند یاد گرفتند و در میدان حاضر شدند؛ دانشجو هم برای اینکه تربیت بشود باید در میدان حاضر بشود. تربیت آکواریومی هیچ کجا نتیجه نمی‌دهد. دانشجو باید در میدان عمل حاضر بشود و نسبت به مسائل کشور ورود داشته پیدا کند، بفهمد، به دنبال درک آن باشد، بشناستش و موضع‌گیری بکند و در این مسیر، در راستای عمل، عملیات و میدان تربیت بشود.

نظر امامین انقلاب در مورد دانشجو و نقش آن در جامعه

در تاثیر گذاری و اهمیت نقش دانشجو و دانشگاه در جامعه شکی نیست اهمیت و تاثیرگذاری این نهاد در فرهنگ و سطح کالن را میتوان از سخنان اندیشمندان و رهبران گروه‌ها و احزاب سیاسی و اجتماعی مشاهده کرد در این بخش ما می‌خواهیم نظر و دیدگاه رهبر کبیر انقلاب حضرت امام خمینی و جانشین ایشان حضرت آیت الله سید علی خامنه‌ای در مورد دانشجو و نقش آن در جامعه را ببینیم.

از فرمایشات رهبر کبیر انقلاب در مورد دانشجو و همچنین نقش بسزای آن، می‌توان به این سخنان گوهر بار ایشان مراجعه کرد که امام می‌فرمایند: قدرت دانشجو و دانشگاه، از قدرت مسلسل هم بیشتر است.

ایشان آنچنان بر اهمیت و ضرورت نقش دانشجو و دانشگاه واقف بود که بارها در سخنرانی‌ها خویش بر حمایت قاطع خود و نظام جمهوری اسلامی از دانشجویان و دانشگاه تأکید می‌کردند.

اندیشه‌های حضرت امام رحمت الله علیه همواره نشان می‌دهد که در میان اقشار مختلف اجتماعی برای دانشگاه و دانشگاهیان جایگاه ممتازی قائل بودند از دیدگاه امام راحل دانشگاه و دانشجو به جهت نقش ویژه فرهنگی، اجتماعی و سیاسی خود همواره

مبدا تحولات جامعه است. ایشان آنقدر برای دانشگاه و دانشجو اهمیت قائل بودند که در کلامشان این نهاد اجتماعی با سرنوشت انقلاب و اسلام پیوند ناگسستنی داشته

است. امام دانشگاه‌ها را از جمله مهمترین و حساسترین مراکزی می‌داند که نقش عمده‌ای در استقلال و وابستگی کشور دارند چرا که اکثر مدیران جامعه از بین فارغ التحصیلان دانشگاه‌ها و مراکز تعلیم و تربیت و انتخاب می‌شوند. از این رو ایشان حفظ و صیانت از این مرکز و نهاد اجتماعی فرهنگی را ضرورتی بالفور و لازم می‌دانستند. نظام آموزشی کشور همواره مورد توجه امام خمینی رحمت الله علیه بوده است و به دانشگاهیان به ویژه دانشجویان جهت مقابله با توطئه‌ها و دسیسه‌های داخلی و خارجی هشدار داده اند و تأکیدات فراوانی بر حاکمیت و نفوذ فرهنگ اسلامی در دانشگاه‌ها داشته‌اند وی از دانشجویان به عنوان: جوانان روشنفکر، جوانان ارزنده اسلام، دانشجویان عزیز، دانشجویان مسلمان و مبارز، دانشجویان انقلاب، فرزندان ایران، قوه متفکر ملت، و... نام می‌برد.

حضرت آیت الله سید علی خامنه‌ای رهبر انقلاب در برهه‌های تاریخی مختلف اهمیت و نقش دانشجو و دانشگاه را یادآوری کرده اند. ایشان لزوم برنامه ریزی درست و هدفمند برای احیای روحیه علم آموزی را ضرورتی ارزنده می‌دانستند. حضرت آیت الله خامنه‌ای دانشگاه را مکان تولید علم و دانشجو را واسطه این کار می‌دانند. ایشان می‌فرمایند: دانشجو یک نسل طلایی و یک موجود استثنایی است. وی در ادامه این چنین تبیین می‌کنند: که دانشجو جوان است، در صراط علم و دانش است با محیط‌های آزاد آشناست در یک مجتمع است. آن هم با کمیت زیاد؛ این ترکیب و این خصوصیات بر روی هم؛ حالت و تاثیرات خاصی را به وجود می‌آورند که این تاثیرات را بایستی پذیرا بود. مقام معظم رهبری در گوشه ای از

فرمایشات خود در مورد نقش و وظیفه دانشجو می‌فرمایند آنچه ما از شما بچه‌های دانشجو و شما جوان‌های عزیز انتظار داریم این است که شماها باید خودجوش باشید، باید خودکار باشید، منتظر این نباشید که شماها را به کار وادار کند به خصوص جوان‌هایی که مربوط به تشکل‌های گوناگون دانشجویی هستند باید خودکار حرکت کنند. باید بچه‌هایی که اهل اندیشه هستند در هر قسمتی که توانایی دارند خودجوش و خودکار باشند مثل مبارزات مبارزین زمان طاغوت. حضرت آیت الله خامنه‌ای توجه بسیاری به ظرفیت‌های دانشجو و دانشگاه داشته‌اند و این نهاد را از ارکان اساسی کشور می‌دانند که اصلاح آن را پیشگام اصلاح جامعه می‌دانند.

همان طور که در بیانات این دو امام بزرگ انقلاب مشاهده می‌شد این مسئله پررنگ بود که دانشگاه رکن فرهنگ کشور است و اهمیت دانشجو آن قدر چشم‌گیر است که به سادگی نمی‌شود از کنار این مسئله حائز اهمیت گذشت هر دو امام بر نقش پررنگ دانشجو و دانشگاه واقف بوده اند و خواستار اصلاح و حمایت از این قشر و نهاد اجتماعی فرهنگی هستند.

رسالت دانشجو

در عصر انقلاب اسلامی

دانشجویان عزیز در عصر انقلاب اسلامی باید با شناخت عرصه مبارزه و مجاهدت نقش کلیدی خود را به درستی ایفا کنند و با تحول و رشد خود در کشور نیز تحول ایجاد کنند.

سجاد فخرايي مسئول بسیج دانشجویی دانشگاه صداوسیما طی یادداشتی نوشت: صحبت در مورد دانشجویان، صحبت کردن از میلیون‌ها نفر است، زیرا آنچه به دانشجویان عرضه می‌شود عرضه به اقشار بسیار گسترده ای از مردم است.

بازخوانی تاریخ انقلاب اسلامی نشان می‌دهد دانشجویان از جمله عوامل کلیدی پیروزی انقلاب اسلامی به شمار می‌آیند؛ دانشجویانی که در کنار دیگر اقشار مردم با دست خالی در مقابل ارتش نیرومند زمان شاه ایستادند و پیروز شدند. و هم اکنون نیز در رشد و پیشرفت جامعه اسلامی نقش انکار ناپذیری ایفا می‌کنند.

لیکن در این میان و با گذشت زمان و آمیختن سلیقه‌ها و افکار شخصی و گرایش‌های مختلف و دراز شدن دست مفسده جوین به سوی جوانان و دانشجویان این مرز و بوم، این روح زلال که از فطرت پاک نشأت می‌گیرد با عبور از مغزهای برخی جریان‌های غرب زده تدریجا تیره و تار گشته، و صفای نخستین خود را از دست می‌دهد.

لذا ضرورت بازشناسی نگاه راهبردی دانشجویان با تأکید بر هویت و رسالت حقیقی آینده سازان نظام اسلامی باید مورد توجه قرار گیرد.

اکنون ما برخی رسالت‌های دانشجویان مبنی بر فرمایشات امامین انقلاب اسلامی

برای پیشرفت کشور برمی‌شماریم. علم آموزی؛ مهمترین رسالت دانشجویان در جهان بینی اسلام طلب علم بر زن و مرد مسلمان واجب شده است؛ لذا در کلمات پیامبر (ص) است: «طَلَبُ الْعِلْمِ فَرِيضَةٌ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ وَ مُسْلِمَةٍ»؛ تحصیل دانش بر هر مرد و زن مسلمانی واجب است. «

برای آگاهی از توجه اسلام به علم و ارج نهادن به آن، کافی است به این حدیث بنگریم که پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله) فرمود: «اغْدُ عَالِمًا أَوْ مُتَعَلِّمًا أَوْ مُسْتَمِعًا أَوْ مُجَبًّا وَلَا تَكُنِ الْخَامِسَ»؛ یا دانشمند باش یا دانشجو یا شنوا از دانشمندان و یا دوستدار آنان، و هرگز نفر پنجمی نباش که هلاک خواهی شد!؛ لذا دانشجو برای آنکه به مقامات عالیه علمی برسد باید تلاش و کوشش را در فراگیری علم افزایش دهد. البته باید دانست اصل ماهیت علم آموزی باید در چهار مرحله طی شود، اول: فراگیری علم، دوم: تثبیت آن علم، سوم: توسعه و تکمیل آن، و چهارم: نشر آن در میان مردم است.

دانشجو و معنویت: انسان از نخستین روز خلقت تاکنون افعال گوناگونی را چشیده است اما تمام این ارزش‌ها و آثار و قدر و قیمت‌ها برای علم و طالب علم، هنگامی است که در مسیر صحیح قرار داشته باشد. عالم که ظرف علم است، اگر دارای باطن آلوده و روح پلید و کدورت قلب و ظلمت روان باشد،

علمش در کجا خرج خواهد شد؟ دانشمندی هم که از هدایت و صلاح و تربیت و آراستگی و صفای باطن و معنویت دل دور باشد، بلکه عالم گمراه و دانشمند هوی‌پرست و شخص باسواد خودخواه از قاتل و ظالم بدتر و ضررش

بیشتر است، بدین‌رو از بزرگان اسلام نقل شده است: «إِذَا فَسَدَ الْعَالِمُ فَسَدَ الْعَالَمُ»؛ هرگاه دانشمند فاسد شود، جهان فاسد خواهد شد.»

متأسفانه در روزگار ما بیشتر دانشمندان دچار هوای نفس‌اند، هوای نفسی که مانند ریشه درخت در تمام زوایای زندگیشان ریشه دوانده و از اعمال و اخلاق و کردارشان پیداست که گویی هوای نفس برای آنان والاترین معبود و بهترین محبوب و عزیزترین معشوق است.

زیرا علم بدون معنویت و آرمان خواهی، و اشتغال به سرگرمی‌ها و همراهی با دوستان ناباب و حتی عبادت بی‌تفکر هیچکدام ماندنی نیست و به طور کلی دنیا و امور وابسته به آن پایدار نیست.

البته حقیقت آن است که حضور جوانان مومن دانشجو در مناسبت‌های مختلف مذهبی حاکی از عزم و اراده کامل جوانان متدین این‌مرز و بوم در تهذیب و خودسازی، نگرش درگذشته و تصمیم برای آینده است که شکوه این پدیده معنوی، مساله بسیار مهمی است آن‌ها در دنیایی که به شدت آلوده شده است.

دانشجویان برای تحقق این مهم باید به عقلانیت دینی تکیه کنند؛ یعنی نه به کلی در جهان ماده فرو روند که معنویت به فراموشی سپرده شود، و نه آن‌چنان در عالم معنی فرو می‌روند که از جهان ماده به کلی بی‌خبر گردند.

دانشجویان و مطالبه‌گری: تجسس به معنی جستجوگری در اعمال و امور مربوط به دیگران و زندگی خصوصی دیگران مذموم است و سبب ناامنی اجتماع و سرچشمه انواع خصومت‌ها می‌شود، و آتش‌کینه‌توزی و دشمنی در جامعه روشن‌شود، و جهنمی به وجود آید که تمام افراد اجتماع در آن در عذاب باشند.

لیکن جستجوگری و مطالبه‌گری در مورد سرنوشت جامعه و تلاش برای رشد و پیشرفت نظام اسلامی، و پیش‌گیری از نفوذ عوامل بیگانه و توطئه و تخریب نظام اسلامی بسیار مثبت و راهگشاست.

از سوی دیگر از نظر تکوین و آفرینش نیز خداوند، حس مطالبه‌گری را در ذات انسان قرار داده است؛ انسان، همواره مایل است از چیزهایی که نمی‌داند، بپرسد و بداند. این حس در دانشجویان شدیدتر است؛ که از حقیقت جویی آنها حکایت دارد، لذا وظیفه نخبگان جامعه اسلامی است که با محبت و مدارا به این نیا روحی‌شان پاسخ مثبت دهند.

باید مراقب بود تا فضای علمی دانشگاه به آنجا منتهی نشود که ابتدایی‌ترین شرط هدایت و راهیابی که تحقیق و جستجوگری و مطالبه‌گری است از دانشجویان سلب شود، به نحوی که شور و عشق یافتن حق از وجود آنان رخت بر بندد، و اگر چشمه آبی زلال بر در خانه آنها نیز بجوشد صورت از آن برگردانده و اصلا به آن نگاه نکنند.

اصل عدالت خواهی و مطالبه‌گری برای دانشجویان یک واجب حیاتی است به ویژه در آنجا که جامعه در معرض طغیان‌ها و آشوب‌های شدید اجتماعی قرار می‌گیرد. یعنی دامنه نابرابری‌ها به اینجا برسد که عده‌ای، در توزیع منابع اولیه، امکانات زیستی و مشاغل و فرصت‌های اجتماعی با تبعیض بیش از حق و توان و استعداد خود در نظر بگیرند.

دانشجو و اخلاق‌مداری: مسائل اخلاقی چه در اسلام و چه در همه ادیان الهی از اهمیت بسیاری برخوردار است اخلاق‌مداری به هر کار شایسته‌ای که وسیله تکامل نفوس و پرورش اخلاق و قرب الی الله و پیشرفت جامعه انسانی در تمام زمینه‌ها شود اطلاق می‌شود.

این تعبیر حتی کارهای کوچکی همچون برداشتن یک سنگ مزاحم را از سرراه مردم شامل می‌شود، تا نجات میلیون‌ها میلیون انسان از گمراهی و ضلالت و نشر آئین حق و عدالت در تمام جهان.

لیکن متأسفانه در این ایام مورد تهاجم شدید واقع شده است و دارد به صورت نگران‌کننده‌ای در می‌آید. علت آن هم این است که مسائل اخلاقی متولی خاصی ندارد.

باید توجه کنیم که مسائل اخلاقی اگر خراب شود اثر آن در مسائل سیاسی و اقتصادی و اجتماعی و سایر امور نیز ظاهر می‌شود. رشوه‌خواری، مواد مخدر، طلاق‌ها و... در همه شئون شخصی و اجتماعی نمایان می‌شود.

در این زمینه باید خطاب به همه دانشجویان گفت دانشگاه مرکز علم است و باید مرکز ادب و احترام باشد. مردم انتظار دارند هر چه سواد بیشتر می‌شود ادب بیشتر باشد. فضای حوزه‌ها هم باید همین باشد.

متأسفانه شاهدیم عده‌ای از جوانان با پدر و مادر خود هم همینطور با تندی و پرخاشگری برخورد میکنند و با برادر بزرگ خود هم همینطور. کسی نمی‌گوید حرف نزنید، ولی همراه با ادب. مردم از دانشگاه‌ها و حوزه‌ها انتظار ادب دارند.

شاید عده‌ی کسانی که رعایت این مسائل را نکنند زیاد نباشد ولی به نام دانشگاه تمام می‌شود.

خداوند متعال به جمعیتی رحم می‌کند که آنها به خود رحم کنند. ما درس خوانده‌ایم مردم از ما انتظار دارند.

امیدوارم همه این مسائل را رعایت کنند که اگر چنین نکنند، نه که را قیمتی ماند نه مه‌را.

رسالت دانشجویان در صیانت از ارزش

در عصری به سر می بریم که قدرت های امپریالیسمی و شیطانی برای از ریشه کردن ارزش های نظام اسلامی از همه اهرم ها استفاده می کنند، اگر در این دنیا می خواهیم این ارزش ها را حفظ کنیم باید برای صیانت از ارزش های والای نظام هم چون شهادت طلبی، عدالت خواهی و استکبار ستیزی تلاش بیشتری از خود نشان دهیم.

به هر حال وظیفه همه ما در تمام برهه های تاریخ باید حفظ نظام ارزشی اسلام در تمام بخش های آن اعم از اقتصادی، فرهنگی، نظامی و سیاسی باشد، این وظیفه رسالتی است بر عهده حوزه ها و دانشگاه ها و اولین پاسدار این آرمان های ناب و اصیل دانشجویان و طلاب که قشر نخبه ی جامعه اند است.

البته بر خلاف آن چه دشمنان اسلام تبلیغ می کنند، پایه های این نظام مستقل است؛ اما نباید از توطئه های دشمن غافل شویم. باید دشمنان مان را خوب بشناسیم و برای مقابله با آن ها همیشه آماده باشیم.

آرمان خواهی و انقلابی گری با چاشنی آینده نگری:

بر خلاف مکاتب غربی که رفاه و لذت خواهی، معیار همه چیز است و انسان مساوی با نیازها و خواسته های مادی است و آرمان نهایی همه فعالیت ها و رفتارهای انسان، در محدوده تنگ مادی و لذات جسمانی خلاصه می شود.

لیکن در اسلام بر آرمان خواهی و انقلابی گری برای تحقق آینده ای

درخشان تأکید شده است، آینده بسیار روشنی که بعد از بروز تاریکی ها و آشکار شدن ظلمتها به مسلمین نوید داده شده است، آینده ای که به دست توانای مهدی (عج) موعود رقم می خورد، و با طلوع خورشید جمالش، تاریکها و ظلمتها رخت بر می بندد.

لذا آرمان خواهی دانشجویان باید با چاشنی آینده نگری و ایجاد زمینه های معرفتی ظهور همراه باشد، اینگونه است که بر خلاف آنچه بعضی فکر می کنند، رابطه امام در زمان غیبت بکلی از مردم بریده نیست؛ بلکه آن گونه که از روایات اسلامی بر می آید گروه کوچکی از آماده ترین افراد که سری پرشور از عشق خدا، و دلی پرایمان، و اخلاصی فوق العاده برای تحقق بخشیدن به آرمان اصلاح جهان دارند، با او در ارتباطند و از طریق این پیوند تدریجاً ساخته می شوند؛ و روح انقلابی بیشتری کسب می کنند؛ انقلابی سازنده و بارور برای ریشه کن ساختن هر گونه ظلم و بیدادگری در جهان!

ممکن است آنها خودشان پیش از این قیام از دنیا بروند ولی به هر حال آمادگی و تعلیمات انقلابی را به نسل های آینده شان، و به دیگران منتقل می سازند، و در پرورش گروه نهایی سهیم و شریکند.

لزوم اهتمام دانشجویان به حل مسائل اجتماعی جامعه:

زندگی اجتماعی انسان، هزاران دشواری ها، کشمکشها، تخاصم و درگیریها را به همراه دارد که در جهت حلّ معضلات اجتماعی و رفع نزاعها و حلّ و فصل امور، باید یک محیط گرم همکاری و هماهنگی کامل برای رفع مشکلات زندگی به وجود آید که به جای تنازع بقا، تعاون بقا بر آن حکومت می کند. در چنین اجتماعی افراد می توانند از حداکثر آزادی به منظور رشد فکری، اخلاقی و عملی استفاده کنند و به کمک یکدیگر، در راستای رفع

مسائل و بحران های اجتماعی جامعه اقدام نمایند.

در این میان دانشجویان و جنبش های دانشجویی باید به مردم نزدیک شوند و برای رفع مشکلات آنها بکوشند.

بنابراین برای پیشرو بودن در هر دانشی، نباید تنها به پژوهش های ذهنی و مقاله نویسی قناعت کرد، باید به جنبه های کاربردی هم پرداخته شود و علوم مختلف را برای حل مشکلات و برطرف کردن نیازهای جامعه به کار بست.

زیرا علمی که گره از کار جامعه باز نکند، شبه علم است؛ باید به مردم و متخصصان توصیه کرد دانش خود را در راه حل مشکلات کشور بکار بگیرند و دانشگاه ها نیز باید همین رویه را در تربیت دانشجویان در پیش بگیرند تا مردم به وجود آنها افتخار کنند. رسالت دانشجویان در نظریه پردازی و تولید فکر:

علم وطن ندارد و ما در فراگیری دانش تعصب نداریم، لیکن نکته ای که باید به آن توجه کرد این است که نباید تنها مصرف کننده باشیم بلکه باید تولید کننده باشیم.

لذا در دانشگاه ها کار ما صرفاً ترجمه کارهای دیگران نباید باشد، باید مبادله داشته باشیم و باید به این حد برسیم؛ لذا اینکه اخیراً می بینیم دانشجویان و دانشگاهیان ما مسائل تازه ای را در علم کشف می کنند اسباب خوشحالی ملت ایران است.

نتیجه گیری:

همواره دانشگاه و دانشجویان مبداء تحولات بوده اند و به فرموده حضرت امام خمینی (ره) اگر دانشگاه اصلاح شود مملکت اصلاح می شود.

دانشجویان در عصر انقلاب اسلامی باید با شناخت عرصه مبارزه و مجاهدت نقش کلیدی خود را به درستی ایفا کنند و با تحول و رشد خود در کشور نیز تحول ایجاد کنند.

دانشجو

باز روز دانشجو فرا رسید و به این مناسبت بر این شدم که قلم رو با دستم آشتی بدم و از دانشجویی بگم از خوبیش و بدیش از خوشیاش و ناخوشیاش

دانشجو در لغت کسیه که طالب علمه و کسیه که دنبال دانش می گرده و در جست و جوی دانشه اما در واقعیت با عبارات خوابگاه، بی پولی، نیمرو و بیکاری صنعت مراعات نظیر ایجاد میکنه

از جمله وقایع دیگر این پدیده ی اعجاز انگیز اینه که در دوران کارشناسی کسی که باید بدون پتاسیم کلرات که گازی با چگالی ۱/۴۲ ترکیبش خلوصش چنده یا کسی که باید بدون بحر مضارع مُثَمَّنْ اَخْرَبْ مکفوف محذوف بحر عروضی کدوم یک از اوزان شعری با چه ارکانیه باید اینم بدونن که نظریه محرومیت نسبی چیست و از کیست، میشل فوکو درباره انقلاب ایران چه نظری داره و ...

آخه چه ربطی داره مسلمون؟! بگذریم..

اما فرموده است اطلبو العلم من المهد الی اللحد حالا چه تجربی چه بواسطه دانشگاه و اساتید عزیز و چه غیره و ذالک.

دوران خوش آن بود که با دوست بسر شد می فرماید از هرچه می رود سخن دوست خوشتر است

یاد خوابگاه و ماجراهای یاد همکلاسیا و رفاقتا و رقابتا یاد کلاسیایی که میزاش چنان با شیشه

هایی از سه طرف محاصره شده و طرف چهارم خودتونید جوری که حس کنید تو زندانای گوانتانامو روزگار میگذرونید همه و همه روزی به خاطرات می پیونده و چه بسا پیوسته باشه و این پیوستن در تاریخ بعنوان افتخارات غول بی شاخ و دمی نظیر کرونا ثبت شه کلاسای مجازی و مشکلاتش یاد نگرفتنش و کم یادگرفتنش نشناختن اساتید دانشجوها رو و برعکس از بین رفتن صفای همیشگی دانشجویی و کلی وقایع دیگه..

به امید اینکه دوباره ریه های زمین و کشور ما روزگار بدون کرونایی رو نفس بکشه

دانشجویان عزیز روزتون مبارک

دانشجو چگونه مطالبه گر می شود؟

جنبش دانشجویی بعد از انقلاب اسلامی شکل واقعی خودش را پیدا کرد؛ به طوری که به جریان های آزادی خواه دانشجویی اهمیت ویژه ای داده شد تا مطالبه گری کنند. اما در دوره ای دیدیم که برخی از جنبش های دانشجویی دستخوش بازی های سیاسی احزاب شدند و حریت جنبش دانشجویی زیر سؤال رفت. وقتی جنبش دانشجویی و بعضی از تشکیلات دانشجویی دستخوش بازی های سیاسی شوند، نمی توانند مشکلات جامعه را به درستی ببینند و نقد آن ها به خاطر بحث های سیاسی کمرنگ می شود. جنبش های دانشجویی زمانی می توانند نگاه راهبردی به آینده انقلاب داشته باشند که از جناح ها و فضای سیاسی فاصله بگیرند و با فهم درست از

راهبرد انقلاب حرکت کنند. تشکل های دانشجویی چقدر توانسته اند شعارهای اول انقلاب همچون ساده زیستی، عدالت خواهی و مردمی بودن مسئولان را احیا کنند؟ یکی از اهداف انقلاب کمک به محرومان بود. در این مورد تشکل های دانشجویی یا خودشان باید پای کار باشند یا به مسئولان تذکر دهند. یک تشکل دانشجویی درباره عدالت اجتماعی چقدر فریاد زده است؟ اگر تشکل دانشجویی به این مسائل سیاسی نگاه کند، حریت ندارد و اگر حریت نداشته باشد، اهداف انقلاب کم کم فراموش می گردد و اهداف جناح های سیاسی جایگزین آن می شود.

وقتی بحث انقلاب اسلامی پیش می آید و به عوامل تأثیرگذار در شکل گیری انقلاب نگاه می کنیم، می بینیم که جنبش های دانشجویی نقش بسیار مؤثری از سال های قبل انقلاب داشته اند. ماجرای تسخیر لانه جاسوسی و جبهه های جنگ نشان از حضور پررنگ دانشجویان داشت. ولی از دهه سوم انقلاب به بعد، جریان دانشجویی از درون دچار مسائلی شد که باعث ضعف و در جاهایی انحراف شد.

امروز جریان های دانشجویی شبیه درختی با تنه و ریشه قوی است که محصول نمی دهد. دانشجو در مورد وضعیت کنونی انقلاب اسلامی رسالت هایی دارد که یکی از آن ها مطالبه گری است. او به عنوان یک فرد مستقل و آزادی خواه در جامعه، باید فریاد بزند و صدایش را بلند کند.

جریان های دانشجویی باید به فکر آینده باشند و چه بخواهیم و چه نخواهیم، مسئولانی که در آینده کار را به دست می گیرند، از همین تشکل های دانشجویی بیرون می آیند. وظیفه جنبش های دانشجویی مطالبه گری از وضعیت حال و کادرسازی برای آینده انقلاب اسلامی

است که هر ۲ باید با هم پیگیری می شوند. در مورد نقد وضعیت حال، متأسفانه تیغ جریان دانشجویی کند شده است و آن طور که باید، نمی بزد چون جریان دانشجویی به جریان های قدرت خارج از دانشگاه وابسته شده که توانش را گرفته است و باید خودش را از این جریانات خارجی جدا کند.

اصل جریان های دانشجویی از زمان انقلاب تاکنون فرق کرده، درست نیست. همان فکری که اول انقلاب در مورد آینده انقلاب در ذهن دانشجویان وجود داشته، الآن نیز هست و جریان دانشجویی همواره نگاه راهبردی خودش را داشته اما با فراز و نشیب هایی همراه بوده است. گاهی فضای حاکم بر دانشگاه ها امنیتی بوده و گاهی هم آزاد گرفته شده و جریان های دانشجویی فرصت جولان یافتند ولی قلب جریان دانشجویی حفظ شده است. البته چون جنبش دانشجویی در ایران منشأ سیاسی داشته، در تحلیل ها این طور برداشت می شود که چون حالت سیاسی قبل در جریان دانشجویی حاکم نیست، پس وجود ندارد. اما وقتی فعالیت جنبش های دانشجویی را در بزنگاه ها بررسی می کنیم، می بینیم که از نظر علمی خوب درخسیده اند و دین خود را ادا کرده اند. پس جریان های دانشجویی به آینده انقلاب اسلامی نگاه راهبردی داشته اند که وارد فاز علمی شده اند.

ماهیت و رسالتی که جنبش های دانشجویی دارند، شامل ۲ بخش است؛ جریان سازی و نیروسازی. بخش جریان سازی در تشکل های دانشجویی، جسته و گریخته انجام می شود ولی نیروسازی که برای آینده انقلاب اسلامی بسیار مهم است، مورد غفلت واقع شده است. از دهه سوم انقلاب، تغییراتی در

دانشگاه ها ایجاد شد و اتحادیه های دانشجویی توسط برخی مصادره گشتند که باعث شد تشکل های دانشجویی از مشی سیاسی خود خارج شوند. مطالعات نشان می دهد آمار دانشجویانی که در دانشگاه ها به کارهای سیاسی و عضویت در تشکل ها علاقه مندند، کمتر از دو سه درصد جمعیت هر دانشگاه است. ضمناً دخالت نهادهای مختلف باعث شد تا مشارکت دانشجویی برای فعالیت در تشکل های دانشجویی کم شود. البته تشکل ها همیشه نگاه مثبت خودشان را به آینده انقلاب اسلامی داشته و دارند اما وقتی افرادی از بیرون بر فعالیت تشکل های دانشجویی دخالت کنند، موجب می شود که تشکل ها از ماهیت اصلی خودشان دور شوند.

جنبش های دانشجویی همواره فراز و نشیب هایی داشته اند، چه قبل از انقلاب و چه بعد از آن. در حال حاضر جنبش دانشجویی زنده است، شاید از دوران اوج خودش فاصله گرفته باشد ولی نقش و رسالت آن سر جایش باقی است. اگر جنبش دانشجویی را به عنوان یک جریان مؤثر در دانشگاه ببینیم، همواره پویا بوده و دانشجو نقش روشنگرانه خود را داشته است. شاید در دوره ای عده ای به دنبال خط دهی و القائات به جنبش های دانشجویی بودند ولی تشکل ها نقش روشنگرانه خود را حفظ کردند. اگر این را در کنار رهنمودهای رهبری بگذاریم که در آخرین مأموریتشان غلبه گفتمان انقلاب اسلامی را به جنبش های دانشجویی تکلیف کردند، نشان می دهد که ایشان هم به جنبش هاش دانشجویی امید دارند و هم اینکه آن را دارای تأثیر می بینند. وقتی جنبش دانشجویی از سوی ولی فقیه مسلمانان حمایت شود، یعنی تأثیرگذاری

و امید درباره جنبش دانشجویی وجود دارد. اگر جنبش‌های دانشجویی به منویات رهبری عمل کنند و نقش روشنگرانه خود را داشته باشند، می‌توان به آینده آن‌ها امیدوار بود. رهبر انقلاب در جمع دانشجویان به صراحت تأکید کردند که مطالبه کنید. زمانی می‌توانیم درست مطالبه کنیم که اهداف و آرمان‌های انقلاب را بفهمیم. اگر اهداف و آرمان‌های انقلاب را نشناسیم، در هر دوره‌ای ممکن است مسئولی حرفی بزند که برخی از جنبش‌های دانشجویی فکر کنند حرف‌های آن مسئول مطالبه آن‌هاست در حالی که دستخوش بازی‌های سیاسی شده‌اند. ضمن اینکه جنبش‌های دانشجویی نباید در حد صدور بیانیه بمانند بلکه باید در خدمت‌رسانی هم پای کار بیایند. جنبش دانشجویی باید خواسته‌های مردم را شناسایی کند، آن را با آرمان‌ها و اهداف انقلاب تطابق دهد و مطالبه‌گری کند. در غیر این صورت فعالیت‌های جنبش به انحراف می‌رود. گاهی هم مسئولان تحمل انتقادات جنبش‌های دانشجویی را ندارند و آن‌ها را سرکوب می‌کنند. این در حالی است که دانشجویان در دیدار با رهبر انقلاب مطالباتشان را صریح بیان می‌کنند اما در برنامه روز دانشجو که رئیس‌جمهور سخنرانی داشت، برنامه‌های مهندسی شده بود که دانشجویان حرف نزنند. این جور بازی‌کردن با جنبش دانشجویی، مسخره‌کردن دانشجو است. باید طاقت شنیدن و گوش‌دادن در مسئولان زیاد شود. حضرت آقا به جنبش‌های دانشجویی گفتند که آینده نظام دست شماست. پس باید از پتانسیل

جنبش‌های دانشجویی استفاده شود چون این جوانان با وجود تمام مشکلات، خودشان را وقف کرده‌اند. ضمن اینکه فعالیت جنبش‌ها نباید صرف مطالبه باشد بلکه باید نقش‌آفرینی هم بکنند. ویژگی انتقاد و مطالبه‌گری این است که در مقابل آن موضع گرفته می‌شود و کسی که مورد انتقاد و مطالبه قرار گرفته، برای تشکل و جنبش مطالبه‌گر هزینه ایجاد می‌کند. جنبش دانشجویی هیچ‌وقت انتظار حمایت از سوی مسئولان را ندارد اما انتظار هم ندارد که هزینه‌های این مطالبه آن قدر برایش بالا باشد که هیچ آدم عاقلی حاضر نباشد به سمت مطالبه‌گری بیاید. یک مثال عینی برای آن، بحث کرسی‌های آزاداندیشی است که از سوی رهبر معظم انقلاب مطرح شده است. هزینه برگزاری کرسی‌های آزاداندیشی آن قدر بالاست که هیچ تشکل دانشجویی به سراغ آن نمی‌رود یعنی عملاً محقق نشده است. اول اینکه خود تشکل‌های دانشجویی با همه اختلافاتی که دارند باید سر این ماجرا به وحدت برسند که کرسی‌های آزاداندیشی در دانشگاه‌ها باید برگزار شود. دوم اینکه دستگاه‌های متولی حفظ امنیت در فضای دانشگاه طوری عمل کنند که مطالبه‌گری دانشجویان در یک فضای آرام و مطمئن انجام شود. مطالبات دانشجویان هم باید علمی‌تر شود و به سمتی برود که دانشجویان نخبه حرف‌هایشان را بزنند نه اینکه دانشجویان نخبه از حرف‌زدن در فضای دانشگاهی بترسند. زمانی در فرازو فرودهای جنبش دانشجویی، حرف‌های دیمی در فضای دانشگاه خیلی هزینه داشت ولی الآن حرف‌های دیمی برای افراد هزینه ندارد بلکه حرف‌هایی که مبتنی بر پایه و اساس است، هزینه‌ساز

می‌شود! تشکل‌های دانشجویی باید نخبگان دانشگاهی را شناسایی کرده و از آن‌ها حمایت کنند. همچنین اعضای تشکل‌ها اطلاعات خودشان را بالا ببرند و برنامه‌ها از شکل آمفی‌تئاتری و جشن‌هایی با دعوت از ۲ چهره سیاسی که فقط برایشان سوت و کف بزنند، خارج گردند و به برنامه‌هایی تبدیل شوند که کاری از جنس دانشگاهی با دغدغه روز داشته باشند. ضمن اینکه رهبری درباره فرمان «آتش‌به‌اختیار» بر «کار تمیز فرهنگی» تأکید داشتند. اگر مطالبه‌گری دانشجویان تأثیر نداشت، این قدر مخالفت علیه آن صورت نمی‌گرفت. پس این یک نشانه است که مطالبه‌گری دانشجویان اثر دارد. اما چطور می‌توان این مطالبات را به سطح عالی‌تری رساند؟ وقتی نتایج علمی از دانشگاه بیرون می‌آید، انتظار این است که از آن استقبال شود چون دانشجو دارد کاری با نیت خیرخواهانه انجام می‌دهد. البته دوران این انتظارات در جنبش‌های دانشجویی گذشته و وارد فاز اجرایی شده‌ایم یعنی دانشجویان الگو ارائه می‌دهند؛ بویژه اینکه در موضوعات حساس همچون الگوی اسلامی-ایرانی پیشرفت، رهبری این موضوع را به دانشجویان می‌سپارند. ضمن اینکه الآن تشکل‌های دانشجویی در موضوعات مختلف عارضه‌یابی می‌کنند و آن را در قالب مسئله به فضای نخبگانی ارائه می‌دهند. فعالیت تشکل‌های دانشجویی در اردوهای جهادی هم یعنی ورود به عرصه عمل. آینده تشکل‌های دانشجویی، فارغ از آنچه از بیرون به آن‌ها تحمیل می‌شود، بسیار روشن است. چون از فاز بیانیه صرف عبور کرده‌اند و وارد فاز تحقیقات عملی و ارائه گزارش‌های مدیریتی شده‌اند که نتیجه آن را در کشور می‌بینیم.

جریان‌ها و جنبش‌های دانشجویی بر اساس همین مطالبه‌گری پایه‌ریزی می‌شوند. تنوع مطالبه‌گری هم باید مد نظر قرار بگیرد. گاهی برخی افراد وارد فضای دانشگاه‌ها می‌شوند و به اسم مطالبه‌گری، اهداف دیگری را دنبال می‌کنند. گاهی هم فرصت مطالبه‌گری به دانشجویان و برخی جریان‌های دانشجویی داده نمی‌شود در حالی که باید این فرصت برابر به همه تشکل‌های دانشجویی اعطا شود. از سوی دیگر، برخی تشکل‌ها مطالبه‌گری‌ها و نهادهای سیاسی خاصی را وارد دانشگاه‌ها می‌کنند و برخی از تشکل‌ها هم به خاطر مطالباتشان به کمیته انضباطی احضار می‌شوند.